

G É C Z I J Á N O S

Sorok Juhász Gyula Annájára

a csatornatetőkrocsdás pontsora mentén
az Oskola utcánmiként halad,
sarkokra sarkot hagyva el,
nézem a lábát, a vállát, a tarkóját,
karcsú testszövegét,
ahogyanminden útkereszteződésnél
újabb mondattá válik.

Miután megáll a kirakatnál,
s a cipőtalpa alatt a sorvégi jambus,
miként lehullt szőlőszem, széthasad,
nézem,
a villanásnyi fénnel
azablak félmárvány párkányának gondolatjelen,
mint, ami így tudja kimondani az elmondhatatlant,
és a lombos hársfa mézillatával
miképpenválik az utca végén
egyetlen bekezdéssé.

Ott, ahol a Roosevelttér a Tiszára nyitja
tisztakék tekintetét